

У незвичному аранжуванні на честь свого сторіччя прозвучали “Псалми Сіону”

У Києві відбувся святковий концерт на честь сторіччя збірки духовних гімнів “Псалми Сіону”. Присутні слухали хорове виконання найвідоміших творів із цієї збірки, а також почули багато історичних фактів про її створення.

До Першої світової війни російськомовні адвентисти не мали власного збірника богослужбних пісень і використовували гімни баптистів, євангельських християн і молокан. Для порівняння, американські адвентисти в 1887 році мали збірку із майже півтора тисячами гімнів для загального співу, німецькі до 1914 року мали більше тисячі гімнів. Відтак з 1914 року до 1917 команда укладачів зібрала перші двісті псалмів без нот, а вже через рік ці твори видали вже з нотами. У 1927 році збірник псалмів уже налічував 525 гімнів. Багато псалмів переклали з інших мов, тому не дивно, що в інших країнах адвентисти чують знайомі мотиви.

Ніна Бораковська – викладач музики: “Куда бы вы ни поехали, в какую страну, у адвентистов песни практически одни и те же, очень мало различий. Единственное, что отличается, так это язык. И самое интересное то, что что они написаны сердцем. Эти слова действительно прославляют Иисуса. Вот, например, “Славьте Бога”. Этот псалом известен во всем мире, его поют на всех языках, его поют дети, его поют на всех собраниях”.

Укладачі збірки керувалися чотирма основними правилами. Перший: твори повинні містити перевірену біблійну істину. Другий: Псалми – це перш за все проповідь, а не необов’язковий додаток до богослужіння. Третій: мелодія повинна бути простою, легко запам’ятовуватись і відповідати змісту текстів. Четвертий: мелодія в псалмах підвладна тексту та його сенсу.

До збірки увійшли твори не лише протестантських композиторів і поетів.

Олег Арутюнов – завідувач Музею історії адвентизму в Україні: “Псалмы Сиона” – это уникальный сборник, так как в Западной Европе в духовных сборниках нет такого момента, когда авторы не являются протестантами. Наш же сборник уникален тем, что туда вошли и непротестантские авторы, но чья поэзия соответствовала отражению библейских принципов, адвентистских взглядов на учение, на мир, на свою миссию”.

У цей час почалася Перша світова війна. По всій Російській імперії закривали молитовні будинки адвентистів, а служителів і активних членів церкви, серед яких було чимало етнічних німців, звинувачували у шпіонажі на користь Німеччини та відправляли у заслання до Кавказу та Сибіру. Багато талановитих музикантів і поетів німецького походження були вимушені покинути країну, що було сильним кроком назад у підготовці збірки псалмів. Але навіть ці складні соціально-політичні умови не завадили вже на початку 1917 року видати першу збірку. У Музеї історії адвентизму уже довгий час працюють над відновленням як технічного стану псалмів, так і над історією та походженням цих творів.

Олег Арутюнов – завідувач Музею історії адвентизму в Україні: “За время, которое прошёл этот сборник, это были тяжёлые времена революции, Гражданской войны, сталинских репрессий. Большое количество авторов были утрачены. Их жизнь была насильственно прервана, о них очень мало есть данных. И поэтому мы на протяжении многих лет работаем над тем, чтобы восстановить авторство тех или иных гимнов и найти какие-то сведения о тех людях, которые эти гимны создавали”.

Михайло Камінський – керівник Адвентистської церкви в Євразійському регіоні: “Нам нужно сохранить наши “Псалмы Сиона” для того, чтобы сохранить дух того поколения. Именно дух веры помог не только написать, не только сохранить “Псалмы Сиона”, но помог и сегодня видеть в них потенциал, крепость

духовную для церкви нашего времени. Каждое слово в “Псалмах Сиона” рождённое в борьбе духовной, передаёт этот дух борьбы, дух веры, дух ожидания пионеров-адвентистов, которые писали эти гимны”.

Олег Арутюнов – завідувач Музею історії адвентизму в Україні: “Иногда были такие моменты, когда не было проповедников, когда некому было подготовить какой-то духовный библейский материал. Эти гимны, по существу, отражая библейские истины, показывали нашу весть, суть нашего упования, являлись музыкальной проповедью, которая потом уже распространялась все дальше”.

Імена та історії багатьох авторів мало кому відомі – Бельмонт, Хом'яков, Жадовська . Андрій Мащак, завдяки якому 1934 року з'явився український переклад “Псалмів Сіону”. Ян Вільсон – засуджений на десять років за своє служіння, помер на каторгах. Володимир Теппоне, автор 102 псалмів, розстріляний у 1938 році. Генріх Лебсак: заарештований у 1934 році, провів п'ять років у Луб'янській та Бутирській тюрмах Москви. Помер у казематах для смертників у Вологодській тюрмі.

Ніна Бораковська – викладач музики: “Это люди посвятили себя тому, чтобы создать этот сборник, чтобы этот сборник был, чтобы он существовал, чтобы люди могли пользоваться им, чтобы могли петь эти псалмы, и в них вложено очень много труда”.

Музей історії адвентизму зібрав безліч історичних експонатів, від XIV століття до наших часів. Також зберігся музичний інструмент під назвою фісгармонія. На початку XX століття це був найпопулярніший музичний інструмент серед адвентистів. Ніна Василівна зіграла для нас декілька гімнів.

З історичного огляду “Псалми Сіону” – це своєрідний збірник богослужбових пісень, який поєднав палітру музичного спадку Америки та Європи XVII-XVIII століть і релігійно-поетичну думку Східної Європи XVIII-XIX століть. А з духовної точки зору “Псалми Сіону” це спадщина, духовний зміст якої зберігає свою актуальність.

Костянтин Анікеєв, Віктор Кармазенюк, Київ, "Вісті надії"